

ПИЛИП (подає йому руку): Нічого! "Штама"! (Салютує). Цугсфірер Пилип Ворчик

ГРИЦЬКО: "Штама"! (Салютує). Десятник Грицько: Люлька. (З. зу подають собі руки).

ПИЛИП: Тепер же ти й кажи: Що ти хотів питати? В чому порадитись хотів?

ГРИЦЬКО: Це так, вуйку: Я дістав відпустку на два дні. Додому, знаєте, мені далеко, отож гадаю собі, треба десь у перше ліпше село заглянути. Чоловік, знаєте, гододний, а десь, гадаю собі, є ж якісь пироги, галушки, мед, сало і взагалі...

ПИЛИП: От раз...! То махай...!

ГРИЦЬКО: Добре вам казати, махай, але куди...?

ПИЛИП: Якто куди? Аво село перед тобою...

ГРИЦЬКО: Еге, коби то й село... А то...

ПИЛИП: ... Що?!

ГРИЦЬКО: Та відразу аж два села... І не знати, та не відати, куди ліпше "махати" мені...

ПИЛИП: Е, як так то я не знаю, що тобі тут і радити. Оба села гарні. І в Черешнівцях люди гарні та й у Вишнівцях не погані. Хрещені...

ГРИЦЬКО: Ось тобі й рада... Ну, стривайте ж... А ваша зідки?

ПИЛИП: Яка "ваша"?

ГРИЦЬКО: Ну, а та, що ви про неї співали... Та Маруся, вуйку, правда? (плече його по плечу).

ПИЛИП (сміється збентежено): Ги... ги... ги... Та от..

ГРИЦЬКО: Біда з жінками... правда вуйку? (Приспівує):

"А що ще найгірше

— вісьта вїо,

Прийдесь погібати —

— гайта вїо,

Бо не можна собі із бабами,

із жінками, із дівками ради дати".

— Бо війна, війною, гайта вїо...

ПИЛИП (перебиває): Тпр...р...у — гов...в...! Баба йде!

ГРИЦЬКО: Де? Де? (Оглядається), Ага! (Пускається ліворуч).

ПИЛИП (зупиняє його). Гальт, смаркачу, то я буду з нею балакати!

ГРИЦЬКО: Самої тої... А я що?